

Sygn. akt IIK 420/17

2 Ds. 228.2016

SKZ152/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04.08.2017r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tulliusz Stabryn

Protokolant: Małgorzata Łasecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lubaniu: Sławomira Graff

po rozpoznaniu w dniach 31.01.2017r., 29.06.2017r., 04.08.2017r.

sprawy karnej

przeciwko

M. W. (1), s. P. i M. zd. K.

ur. (...) w W.

oskarżonemu o to, że :

będąc prezesem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (00-867), ul. (...) (...) i będąc na podstawie prawa uprawnionym i zobowiązanym do prowadzenia spraw gospodarczych tej spółki, co najmniej w dniu 12.03.2015 roku, w lokalu Hotel (...), ul. (...), (...)-(...) L., prowadził i urządził wbrew przepisom ustawy z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz.1540) gry losowe o wygrane pieniężne na automacie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. art. 9 § 3 kks

I. uznaje oskarżonego M. W. (1) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego czyn z art. 107 § 1 kks w zw. art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych poprzez zniszczenie w postaci:

-automatu do gier (...) nr (...), zajętego za pokwitowaniem nr (...) nr (...) z dnia 12.03.2015r. , przechowywanego w magazynie (...) Izby Celnej (...) W.,

-kluczy w ilości 2 sztuk do automatu do gier (...) nr (...) zajętych za pokwitowaniem nr (...) (...) z dnia 30.05.2015r.,przechowywanych w magazynie (...) Izby Celnej (...) W.,

-karty terminalu (...) z dnia 17.07.2014r. ujawnione we wnętrzu automatu (...) nr (...) zajętej za pokwitowaniem(...) nr (...) z dnia 02.07.2015r. ,przechowywanej w aktach sprawy pod. Poz. (...),

oraz przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci:

- pieniędzy polskich w łącznej kwocie 855 zł (osiemset pięćdziesiąt pięć złotych) zajętych wg pokwitowania (...) (...) nr (...) z dnia 02.07.2015r. i przekazane do kasy Urzędu Celnego w L.,

III. na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego M. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty niniejszego postępowania , zaś na podstawie art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 600 złotych.

UZASADNIENIE

W okresie pomiędzy 2014 rokiem a końcem roku 2015 M. W. (1) był Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. z/s w W.. W dniu 11.04.2014 roku zawarł on umowę na dzierżawę powierzchni w lokalu położonym w L. przy ul. (...), należącym do spółki jawnej (...) reprezentowanej przez W. K. (1). Na wydzierżawionej powierzchni został umieszczony przez spółkę (...) automat do gier (...) nr (...). Zgodnie z aneksem do tej umowy z dnia 1.11.2014 roku dzierżawca miał uiszczać wydierżawiającemu miesięczny czynsz w kwocie 200 złotych płatny od chwili uruchomienia urządzenia do miesiąca, w którym urządzenie przestało być eksploatowane. Czynsz dzierżawy miał być płatny w dniu wyjęcia gotówki przez przedstawiciela dzierżawcy w oparciu o wystawioną fakturę.

Dowód: zeznania świadka W. K. k. 710-711, 217-219;

zeznania świadka A. A. k. 711; 539-540;

zeznania świadka A. S. k. 742, 115-119;

aneks do umowy dzierżawy powierzchni z dnia 11.04.2014r

k. 489;

faktury VAT k. 490-500;

kopia umowy dzierżawy z dnia 11.04.2014r k. 534-535;

lista aktualizacji urządzeń do umowy dzierżawy k. 536.

W dniu 12.03.2015 roku funkcjonariusze ówczesnego Urzędu Celnego w L. ujawnili w lokalu (...) położonym w L. przy ul. (...) automat do gier (...) nr (...) należący do firmy (...) Sp. z o.o. z/s w W.. Funkcjonariusze Urzędu Celnego widząc działający automat przystąpili do jego kontroli. W trakcie czynności sprawdzających ustalili, iż przedmiotowy urządzenie nie jest automatem do gier zręcznościowych. W związku z brakiem stosownych dokumentów w postaci koncesji na prowadzenie kasyna gry oraz braku rejestracji urządzenia automat zostały zabezpieczony przez Urząd Celny. Ze sporządzonej przez biegłego sądowego R. R. opinii technicznej zabezpieczonego urządzenia wynika, iż rozgrywane na nim gry mają charakter losowy, a tym samym automat ten spełnia kryteria gier na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych i na jego użytkowanie wymagane są stosowne zezwolenia, których reprezentowana przez M. W. (1) spółka nie posiada. W trakcie oględzin automatu ujawniono pieniądze polskie w łącznej kwocie 855 złotych, kartę terminalu automatu oraz 2 klucze do niego. Również i te przedmioty zostały zatrzymane za pokwitowaniem.

Dowód: zeznania świadka D. A. k. 711, 46-47;

protokół kontroli z dnia 12.03.2015r k. 5-8;

protokoły oględzin k. 17, 228-229;

protokoły zatrzymania rzeczy k. 17, 194,232;

nagranie eksperymentu z metryką k. 20;

karta terminalu (...) k. 235;

opinia z dnia 01.08.2015r k. 503-508.

M. W. (1) w chwili kierowania aktu oskarżenia nie był karany sędownie.

Dowód: informacje z K. k. 679.

Oskarżony M. W. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym. Mimo prawidłowego wezwania, a następnie prawidłowych zawiadomień o kolejnych terminach rozpraw nie stawiał się przed Sądem.

Przesłuchana w charakterze świadka D. A. (2) funkcjonariusz ówczesnego Urzędu Celnego w L. zeznała, iż w trakcie czynności służbowych ujawniono automat do gry (...), który nie był automatem do gier zręcznościowych, a automatem, na którym można było prowadzić gry o charakterze losowym.

Zeznania świadka w tym zakresie korelują z opinią biegłego R. R., który w sposób szczegółowy w opinii pisemnej, wskazał na okoliczności przemawiające za uznaniem, iż przedmiotowy automat do gier jest urządzeniem, na których przeprowadzane gry mają charakter losowy w myśl art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych i umożliwia rozgrywanie gier o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w związku, z czym używanie go bez wymaganych zezwoleń jest zabronione. W tym stanie rzeczy Sąd uznał zeznania świadka D. A. (2), za wiarygodne i mające istotne znaczenie dla przyjęcia niniejszego rozstrzygnięcia.

Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności mogących podważyć wiarygodność świadka, jak i opinii biegłego.

Wskazane dowody korelują nadto z protokołem kontroli z dnia 12.03.2015r, protokołami oględzin rzeczy czy nagraniem eksperymentu z metryką.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, wprost, iż umieszczony przez firmę (...) Sp. z o.o. z/s w W. reprezentowaną przez Prezesa Zarządu w osobie M. W. (2), w lokalu Hotel (...) w miejscowości L., przy ul. (...), automat do gier o nazwach (...) nr (...), były urządzeniem do prowadzenia gier hazardowych w rozumieniu ustawy o grach hazardowych.

Przesłuchani w charakterze świadków W. K. (1) oraz A. A. (2), potwierdzili w swoich zeznaniach współpracę z firmą oskarżonego polegającą na wydzierżawieniu jej części lokalu pod ustawienie automatu do gry, za (...) spółka (...) uzyskiwała comiesięczny dochód w ustalonej w umowie wysokości wypłacany po wystawieniu faktury VAT przez reprezentującego firmę (...), co ten potwierdził.

Zeznania wskazanych świadków nie budzą żadnych zastrzeżeń i korelują ze sobą tworząc dokładny obraz zaistniałego zdarzenia. Uzupełniają je również dowody w postaci umowy dzierżawy wraz z aneksem podpisane przez M. W. (1), czy kopie faktur za dzierżawę wystawione na reprezentowaną przez niego firmę.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż okoliczności sprawy i wina oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 107 § 1 kks.

Przepis ten penalizuje odpowiedzialność sprawcy, który wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzęda lub prowadzi gry hazardowe. M. W. (1) nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna gier, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych. Tym samym udostępniając automat do gier (...), który nie był automatem do gier zręcznościowych naruszył przepisy ustawy o grach hazardowych.

W żaden sposób nie można uznać, iż M. W. (1) dochował jakiegokolwiek staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Jego postawa wskazuje na świadome i celowe działanie zmierzające do uzyskania łatwego zysku, w związku z zakwestionowaniem części przepisów Ustawy o grach hazardowych. Opieranie się tylko i wyłącznie na informacjach korzystnych dla niego, a dotyczących sporu w zakresie stosowania niektórych przepisów tejże ustawy, nie może zwalniać posiadacza takich urządzeń, od obowiązku dostosowania swojej działalności do wymogów przewidzianych przepisami prawa, w tym do uzyskania stosownych zezwoleń. Sąd Najwyższy zajął w tej sprawie stanowisko wskazując, iż przepis „art. 6 ust. 1 tejże ustawy mógł i może nadal stanowić uzupełnienie normy blankietowej zawartej w art. 107 § 1 KKS, o ile okoliczności faktyczne konkretnej sprawy pozwalają na ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie i został naruszony” - Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.06.2017 roku w sprawie VKK 27/17 opublikowany Legalis nr 1625031. Podobne stanowisko zawarł w Postanowieniu z dnia 17.05.2017 roku w sprawie III K 464/16 opublikowane w Legalis nr 1617882.

Wymierzając M. W. (1) na podstawie art. 107 § 1 kks karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 60 złotych Sąd miał na uwadze dotychczasowy charakter i sposób życia oskarżonego, jego uprzednia niekaralność znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, przejawiający się w ignorowaniu obowiązującego porządku prawnego, w celu osiągnięcia szybkiego i łatwego zysku, bez potrzeby odprowadzania stosownych świadczeń na rzecz Skarbu Państwa.

W ocenie Sądu tak wymierzona kara będzie adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i czynić będzie zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości, a jej realność i dolegliwość uzmysłowi sprawcy niedopuszczalność podobnego zachowania w przyszłości.

Stosownie do art. 30 § 5 kks Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych na rzecz Skarbu Państwa poprzez ich zniszczenie w postaci automatu do gry (...)nr (...), dwóch kluczy do przedmiotowego automatu oraz karty terminalu (...), a nadto przepadek na rzecz Skarbu Państwa pieniędzy polskich w łącznej kwocie 855 złotych ujawnionych w przedmiotowym urządzeniu do gier.

Sąd zasądził również, od oskarżonego M. W. (3) na rzecz Skarbu Państwa, na podstawie art. 113 § 1 kks w zw. z art. 627 kpk, koszty niniejszego postępowania nie znajdując podstaw do zwolnienia go od ich poniesienia, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty uznając, iż poniesienie jej byłoby dla niego zbyt uciążliwe.